

Nabożeństwo Majowe z Janem Pawłem II

W dniu urodzin Papieża Polaka **18 maja br.** przed pomnikiem świętego Jana Pawła II przy włoszczowskim kościele pw. WNMP odbędzie się Koncert Pieśni Maryjnych w wykonaniu Orkiestry Dętej OSP w Koniecznie i Młodzieżowej Orkiestry Dętej przy DK we Włoszczowie.

W programie m.in. ulubiona pieśń Papieża „Barka”, „Abba Ojciec”, „Czarna Madonna”. W ten sposób oddamy hołd Janowi Pawłowi II. W „Boskiej komedii” Dante Alighieri napisał w Pieśni XXXIII: „Pani, tej jesteś mocy i szczodroty, Że kto chcąc Łaski, do Cię nie ucieka, Taki bez skrzydeł waży się na loty.”

W tych słowach zawiera się cały sens majowego Nabożeństwa, które było tak bliskie świętemu Janowi Pawłowi II.

Maj jest miesiącem w sposób szczególny poświęconym Maryi. Nie tylko w Polsce, ale na całym świecie, niezwykle popularne są w tym czasie nabożeństwa majowe. Nam kojarzą się one z małymi kapliczkami skrytymi w bzach lub wiejskimi kościółkami, skąd szeroko po okolicy niosła się majowa pieśń ku czci Najświętszej Pani. Początkowo sądzono, że nabożeństwa majowe zaczęto odmawiać w XVIII w. Tymczasem badania mariologów wykazały, że były one znane dużo wcześniej, i to właśnie na Wschodzie. Gdzie indziej za Maryjny uchodził sierpień i nawet nakazywano prawem modlitwy ku czci Matki Bożej właśnie w tym miesiącu. Na Wschodzie prekursorami majowych nabożeństw byli chrześcijanie koptyjscy. Spotykali się na modlitwach wokół Maryjnych figur, śpiewali pieśni w podziale na chóry, obsypywali posąg kwiatami. W każdą sobotę nabożeństwo było bardziej uroczyste i obowiązkowe dla tych, co nie chodzili na nie codziennie. Ponoć pomysłodawcą tego nabożeństwa był św. Cyryl Aleksandryjski, gorący obrońca boskiego macierzyństwa Maryi. Miesiąc Maryi znany był także w Ziemi Świętej, Grecji, Syrii, ale prawdziwą popularność zdobyło on dopiero na przełomie XIII i XIV w.

Dlaczego właśnie maj? Po pierwsze dlatego, że najpiękniejszy w roku. Po drugie - wiosną ludziom przychodzi do głowy różne, czasem mało zbożne pomysły, więc w średniowieczu wykoncypowano, iż wiosną należy skierować uwagę człowieka ku rzeczom wyższym.

Pierwszym, który nazwał Maryję Królową Wiosny, względnie zapoczątkowany już zwyczaj rozszerzył, był podobno król hiszpański Alfons X (1239-84). Król pisywał wiersze, w tym chwalać Maryję, opiekunkę człowieka. Wielkim propagatorem nabożeństwa majowego na zachodzie Europy był bł. Henryk Suza (zm. w 1365 r.), który podobno codziennie wypłatał wianki z róż i ozdabiał statuetkę Maryi na chórze zakonnym. Następnie długo leżał przed figurą, która w sposób cudowny okazywała mu swoją miłość. Dane mu było nawet raz ujrzeć chóry aniołów śpiewające na cześć Maryi. Odtąd zakonnik starał się powtarzać zasłyszane melodie. Innym razem posłyszał w maju, jak w niebie duchy czyste śpiewały swej Królowej Jej ulubiony hymn - Magnificat.

W XV i XVI w. nabożeństwo majowe znano już w Ameryce Środkowej, a potem i Południowej. W 1549 r. Wolfgang Seidl w Maju duchowym dzielił nabożeństwo majowe na 4 części (tygodnie) z odpowiednimi aktami czci dla Jezusa i Maryi. W drugiej połowie XVI w. propagował nabożeństwo majowe św. Filip Nereusz (zm. w 1595 r.), którego uznaje się czasem za twórcę tej praktyki. W początkach XVII w. nabożeństwo to przyjęło się u dominikanów włoskich. Żarliwym jego apostołem był o. Anioł Dominik Guinigi. Za jego namową w 1676 r. powstało Stowarzyszenie Comunella - w maju modlono się przy żłóbku otoczonym figurami Maryi i św. Józefa i śpiewano hymny i pieśni maryjne. Na zakończenie maja odśpiewywano Litanię Loretańską, ale nie urządzano nabożeństw w inne dni tego miesiąca. Modlono się pojedynczo przez cały maj, a dopiero w ostatnim dniu składano serca ze srebra jako wota, na których ryto często nazwiska ludzi świeckich, którzy brali udział w tych nabożeństwach. W 1692 r. o. Wawrzyniec Schnueffis, kapucyn, wydał zbiór pieśni i hymnów na maj. W XVIII w. powstało dzieło o. Hannibala Dionisi SI, wydane w Veronie w 1725 r., stanowiące całościowy i wielce poręczny spis modlitw maryjnych. Dzieło to miało w ciągu 70 lat 18 wydań. Autor zebrał wszystkie, różnorodne objawy kultu Najświętszej Panny w maju, jasno i systematycznie je zestawił. Poleca jako zasadnicze następujące rzeczy:

- zdobienie girlandami kwiatów i zieleni, światłem itd. ołtarza lub obrazu Najświętszej Panny,
- gromadzenie się przed nim codziennie wieczorem od 30 kwietnia poczynszy, w celu odmówienia cząstki Różańca

lub Litanii czy innych modlitw do Najświętszej Panny,

- ofiarowanie Najświętszej Pannie jakiegoś kwiatu duchowego w każdym dniu maja,
- odczytanie trzech punktów rozważań o Maryi, nad którymi każdy powinien się w następnym dniu zastanowić.

Głównym i największym apostołem nabożeństwa majowego był w XVIII w. jezuita Alfons Muzzarelli, który nawet wymodlił sobie śmierć w maju. Dzięki gorliwości tego zakonnika Pius VII wydał bullę o nabożeństwie majowym, ubogacając je odpustem zupełnym. Od tego czasu zaczyna się niesłychanie szybki rozwój nabożeństwa majowego na całym świecie. Oprócz Włoch, Hiszpanii, Portugalii i Francji obejmuje ono Szwajcarię, Niemcy, Austrię, Węgry, Polskę, Czechy, Irlandię, Stany Zjednoczone, Meksyk, Chiny i Australię.

W Polsce nabożeństwo majowe po raz pierwszy publicznie odprawiono w 1837 r. w kościele Świętego Krzyża w Warszawie, zaraz potem trafiło ono do Krakowa i na Jasną Górę oraz do kilku innych kościołów. W ciągu następnych 30 lat nabożeństwem majowym modliła się cała Polska.

Źródło: strona internetowa Urzędu Gminy Włoszczowa